

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg kan forsikre hr. Carsten Hansen om, at det ikke er EU-reglerne, der er skyld i det her. Vi lader os ikke diktere i vores politiske opfattelse af, hvad EU måtte bestemme eller ikke bestemme.

Når vi er medforslagsstillere på det her, er det simpelt hen, fordi vi ønsker en yderligere beskyttelse af privatlivets fred. Det har været nævnt både fra hr. Carsten Hansens side og fra ministerens side, men når ordet »uberettiget« bruges, er det selvfølgelig i den folkelige betydning, og således som borgeren opfatter det, når borgeren føler, at der ikke er nogen rimelig anledning til, at man trænger ind i det private hjem, når det eksempelvis bare har karakter af stikprøvekontrol.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Der er noget, der tyder på, at forslaget her skal genfremsættes flere gange, før det er muligt at få hr. Carsten Hansen til at forstå, hvad der egentlig er hensigten med forslaget her.

Det, vi har taget udgangspunkt i, er privatlivets fred og boligens ukrænkelighed. Som bekendt er disse begreber grundlovsbeskyttede. Det er jo sådan, at selv hvis der foregår noget kriminelt i private hjem, og politiet af den grund ønsker at komme ind i det private hjem, skal der en dommerkendelse til.

Her har vi så nogle specielle regler, hvor man via lovgivning har givet tilladelse til at komme ind i private hjem uden dommerkendelse. Når man gør det, er vores synspunkt, at så skal det ske under en særlig hensyntagen til, at det er private boliger, vi taler om.

Det er grundfilosofien i forslaget her, at når Arbejdstilsynet opererer i private hjem, er der en række særlige hensyn, det skal tilgodeses, simpelt hen i respekt for de to begreber, som jeg startede mit indlæg med at tale om, nogle ganske særlige hensyn.

Det har vi så forsøgt at beskrive i beslutningsforslaget her. Vi deltager gerne i en diskussion med arbejdsministeren om, hvorvidt de formuleringer, vi har anvendt, er af guddommelig karakter eller måske kunne have været mere hensigtsmæssige. Det er da nok muligt. Ministeren med samt sine embedsmænd besidder jo en betydelig ekspertise i, hvordan sådanne regler bør udformes, for at de er korrekte, så vi opnår de formål, som vi har med reglerne, og så de ikke bliver misbrugt.

Det er så formålet med vores forslag, og vi kan så diskutere detaljerne i det.

Så har jeg faktisk indtryk af, når jeg især lytter til arbejdsministeren, ikke når jeg lytter til hr. Carsten Hansen, hr. Carsten Hansen er vistnok helt uforbederlig, men når jeg lytter til arbejdsministeren, at i realiteten følger man jo beslutningsforslaget her, uden at man har nogle regler om det.

Jamen det er så i og for sig ganske udmærket, men hvis det er tilfældet, kan det altså ikke passe, at de regler, som vi gør os til talsmænd for her, vil have de omfattende skadevirkninger, som vi får beskrevet her i dag.

Som sagt er udgangspunktet et ønske om hensyn til privatlivets fred. Det er i fuld respekt for, at Arbejdstilsynet har nogle opgaver, der skal løses i private hjem, ikke mindst inden for plejeområdet, som arbejdsministeren gjorde opmærksom på. Her er der jo megaproblemer med arbejdsmiljøet.

Det er ikke kun det, der foregår i private hjem, men i allerhøjeste grad også det, der foregår på de offentlige institutioner. Tilsynet skal naturligvis kunne finde sted, men disse to hensyn skal vi have tilgodeset samtidig.

Det er det, vi har forsøgt at beskrive, og vi deltager gerne i en diskussion om, hvorvidt der er nogle formuleringer, der skal ændres. Det væsentlige for os er, at vi får tilgodeset begge hensyn.

Lene Garsdal (SF):

I SF er vi bekymrede for det syn, som de borgerlige har på Arbejdstilsynets myndighedsrolle. Den der bemærkning om en uberettiget indtrængen i private hjem er også faldet os for brystet, for det fremgår jo klart, at Arbejdstilsynet har hjemmel til at føre tilsyn også i private hjem.

Jeg vil ikke gå dybere ind i selve indholdet, det har været nævnt flere gange tidligere her, men jeg vil tage hjemmehjælperområdet op.

Vi ved jo, at det er et område, som stadig væk er præget af store arbejdsmiljøproblemer, med tunge løft og dårlige arbejdsstillinger, og så er det, at vi ikke kan se fra SF's side, at den gruppe, som har et dårligt arbejdsmiljø, skulle være dårligere stillet, altså i og med, at den ikke kan få kontrolleret sit arbejdsmiljø af Arbejdstilsynet, sådan at den ud over det dårlige arbejdsmiljø også skal være en arbejdstagergruppe, for hvem de sædvanlige beskyttelsesregler ikke gælder. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.